

Preek 15 juni 2025 ochtend
HWS Ontmoetingskerk
Handelingen 4:1-13

Gemeente van Jezus Christus,

In de voorbereiding op deze preek kwam ik een uitspraak tegen van een bisschop in Engeland: 'Overal waar Paulus kwam waren er rellen, overal waar ik kom wordt er thee geschonken.' Dat vind ik een veelzeggende uitspraak. Daar waar Paulus kwam riep de boodschap van het evangelie onrust en verzet op. En dat gold niet alleen voor Paulus maar ook voor de andere apostelen en Jezus. Het christelijk geloof botst op een bepaalde manier met het leven van alledag. Botst heftig... Maar dat lijkt bij ons vaak toch veel minder zo te zijn... Is dat erg? Zegt dat iets over hoe wij het geloof beleven?

Dat het geloof botst met de levens van mensen is een historisch feit. We lazten erover in de Bijbel. Handelingen 2 is het verhaal van Pinksteren, de geboortedag van de kerk. In Handelingen 3 gaat het dan over de wonderbaarlijke genezing van een verlamde en de toespraak die Petrus en Johannes naar aanleiding daarvan houden, maar nog voor die toespraak is afgelopen worden deze twee apostelen al gearresteerd. De eerste christenvervolgning direct na de geboorte van de kerk.

Maar daarvoor werd natuurlijk Jezus zelf al vervolgd, gemarteld, gekruisigd... Het roep misschien wel de vraag op: hoort dat er dan bij? Vervolging? Jezus geeft een duidelijk antwoord: 'Wanneer de wereld je haat, bedenk dan dat ze Mij eerder haatte dan jullie. (...) Ze hebben Mij vervolgd, dus zullen ze ook jullie vervolgen;' Vervolging en geloven lijken volgens Jezus samen te gaan. En in Handelingen lijkt dat bevestigd te worden. Zo vlak na het begin van de kerk al de eerste arrestaties. En enkele hoofdstukken daarna lezen we al over de eerste christen die vermoord wordt vanwege zijn geloof, en velen die moeten wegvluchten.

En in veel opzichten lijkt dat slechts een voorbode geweest te zijn van de vele, zeer vele, christenvervolgingen die nog kwamen. In de vroege kerk: gelovigen die letterlijk zingend de leeuwen tegemoet gingen. In de middeleeuwen: de christelijke gebieden die veroverd werden door de moslims. In de reformatie: brandstapels, verschrikkelijke martelwerktuigen. Godsdienstoorlogen. Gelovigen die opstaan voor een betere wereld en dat met de dood moeten bekopen. En zo is er nog veel, heel veel, meer ellende te noemen. Ook vandaag de dag. In de Islamitische landen ben je als christen in het beste geval een tweederangsburger, maar op steeds meer plekken word je gewoon keihard

onderdrukt. En met name als je een nieuw-gelovige bent. Vervolging hoort bij het christelijk geloof.

Als je met vervolgte christenen spreekt is dat toch ook wel de grondtoon: het hoort er bij. Natuurlijk liever niet, maar er is geen alternatief. Het leven met Christus is alles waard, zelfs de dood... En dus... Het hoort er bij. Zo'n één op de elf christenen wereldwijd heeft te maken met vervolging. Het hoort erbij.

Maar dus ook weer niet voor iedereen... Alhoewel... Petrus spreekt tegenover de rechtbank: 'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige onder de hemel die de mens redding biedt.' Dit is een absolute waarheidsclaim. 'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige onder de hemel die de mens redding biedt.' En veel mensen binnen en buiten de kerk hebben het moeilijk met dergelijke waarheidsclaims. Het is een absolute waarheid. En dat zegt dus ook iets over alle andere waarheden. Dit is het grootste, dit is het belangrijkste, hier draait het om... En al het andere is dus van minder belang.

Dit gaat veel mensen te ver. Ze voelen zich beledigd, veroordeeld misschien wel... En ze komen met argumenten dat zulke levensvisies misschien vroeger konden, toen Nederland nog een kerkelijk land was, maar tegenwoordig met alle moslims, atheïsten, andersgelovigen... Nee, dat is niet meer van deze tijd zeggen ze. En dat geloof is wijdverbreid in ons land. Meerdere politieke partijen roepen dat geloof thuishoort achter de voordeur. Prima wat jij thuis doet en gelooft, maar je mag mij er niet mee lastig vallen. En ook veel christenen nemen dat geloof over. Ze durven niet vrijuit te vertellen over waar ze in geloven want dat hoort niet. Ieder zijn eigen geloof, maar jouw geloof mag niets zeggen over mijn geloof... Hoe is dat voor u, voor jou? Kan jij op jouw school, op jouw werk, op jouw sportvereniging en in jouw omgeving gewoon praten over je geloof? Of is dat moeilijk?

In Nederland, en de meeste westerse landen, is de idee dominant geworden dat er geen absolute waarheden mogen bestaan, want dat is veroordelend richting een ander... Het grote probleem met deze gedachtegang is natuurlijk dat het zelf ook een absolute waarheid is... De stelling: 'Er bestaat geen absolute waarheid' is een absolute waarheid. Als je zegt: 'je mag niets zeggen over jouw absolute waarheid'. Dan verkondig je juist je eigen absolute waarheid. Wanneer een politicus roept dat geloof achter de voordeur hoort zet zij of hij juist het eigen geloof op de voorgrond... Het geloof dat een geloof geen rol hoort te spelen in de maatschappij, maar dat is hypocriet, huichelachtig. En dan claimt inderdaad het christelijk geloof de absolute waarheid te zijn, maar wij

zijn daar wel open over. Wij zijn niet hypocriet. 'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige onder de hemel die de mens redding biedt.'

Daar geloof ik volledig in. En dat maakt dat het een zeer groot deel is van mijn identiteit. Maar als mensen dan tegen mij zeggen dat ik mijn geloof achter de voordeur moet houden... Dat is hetzelfde als tegen mij zeggen: Stefan mag naar buiten komen, maar Honing moet binnen blijven... Dat kan niet, dat gaat niet... Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven en er is geen andere weg.

En dat is altijd al de boodschap van het christelijk geloof geweest. Maar dat botst. Wij leven tegenwoordig in een pluralistische cultuur. Iedereen mag zijn of haar eigen geloof er op na houden. Maar in de tijd van de jongste kerk was het Romeinse rijk dat nog meer dan wij tegenwoordig. Alle goden en mogelijke religies werden als min of meer gelijkwaardig aan elkaar beschouwd. Mede om die reden werd ook de keizercultus ingevoerd. De keizer werd goddelijkheid toegedicht en de keizer moest geëerd worden. Dat was een wettelijke verplichting. En de boodschap daarachter was duidelijk: iedereen erkent de keizer als het hoogste gezag en de eigen godsdienst is dus niet meer dan de keizer. Pluralisme.

Maar de christenen gingen daar niet in mee. Niet Caesar is kurios, heer. Maar Christus is Kurios, Jezus is Heer. Hij is de belangrijkste. 'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige onder de hemel die de mens redding biedt.' En dat had tot gevolg dat velen de dood of een ellendig leven tegemoet gingen... Christenvervolging... Maar het was het waard... Meer dan waard... En vervolging hoort er dan nu eenmaal gewoon bij. Toen... En ook nu, in bijvoorbeeld Noord-Korea waar het hebben van enkele Bijbelverzen al een enkeltje concentratiekamp betekent voor jou en je familie. Het hoort er gewoon bij. Hoe naar het ook is. Want het leven met Christus is... Alles... Dat is het leven, nu en tot in eeuwigheid. Hier wil ik vanmiddag nog meer over zeggen.

Maar dat botst met de wereld om ons heen. Petrus vertelt over Jezus aan de Joodse rechtbank. Twee maanden daarvoor verloochende deze zelfde Petrus nog Jezus. Sindsdien is Jezus op een verschrikkelijke manier vermoord... Door de mensen die tegenover hem zitten... Petrus heeft meer reden om bang te zijn dan toen hij door omstanders werd aangesproken op het leerling zijn van Jezus. Maar nu getuigt Petrus in alle vrijheid en openheid over het geloof in Jezus Christus. Hoe kan dat? We lezen dat Petrus vervuld was van de Heilige Geest. En dat is het ook. In vervolging, onderdrukking, onzekerheid... Wij

staan er nooit alleen voor. We horen Jezus zeggen in het evangelie van Matteüs: 'Wanneer ze je uitleveren, vraag je dan niet bezorgd af hoe je moet spreken of wat je moet zeggen. Want wat je moet zeggen, zal je op dat moment worden ingegeven. Jullie zijn het immers niet zelf die dan spreken, het is de Geest van jullie Vader die in jullie spreekt.' De Geest van Pinksteren, de Heilige Geest is met ons. We staan er nooit alleen voor. En zo gelden ook de woorden van Paulus: 'Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?' In de vervolging zijn wij sterker dan onze vervolgers...

Een krachtig voorbeeld hiervan horen we van verschillende mensen die uit Noord-Korea ontsnapt zijn. Sommigen van hen hebben opgesloten gezeten in concentratiekampen en hebben daar ook christenen gezien. De christenen hebben het daar nog moeilijker dan de andere gevangenen, zo mogen ze zelfs niet omhoog kijken om de hemel te zien. Maar toch, ondanks al dat lijden, staan zij veel blijmoediger in het leven. Zij hebben iets... iets wat zelfs in de grootste diepten van ellende nog een enorme bron van vrede, vreugde en troost is... En dat is Jezus Christus.

Wij leven in een tijd dat velen geen geloof meer kennen. Maar wat is dan nog van echte waarde? Wat is je levensdoel? Het gaat dan al snel over geld, plezier, gelukkige gevoelens... Maar dat is leeg, kaal en dat weten we allemaal ook wel min of meer. Misschien ben jij ook wel zo iemand... Jezus Christus vertelt ons een heel ander verhaal. Het is een prachtig verhaal. Een verhaal dat zo bijzonder is dat mensen er hun leven voor willen geven. Het is meer dan een verhaal. Het is de waarheid... Dé waarheid... Jezus Christus... En Hij geeft het leven een prachtige glans. Het is meer waard dan wat dan ook. Jezus Christus.

'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige onder de hemel die de mens redding biedt.' Dit is van oneindig grote waarde... Het wordt je gegeven... Ook vandaag weer... Neem, en leef... Jezus heeft zichzelf volledig gegeven... En wij mogen ontvangen... In het geloof... En vandaag ook in het Heilig Avondmaal... Jezus Christus, Hij alleen. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410